

ято нѣма обиталище въ онова мѣсто, дѣто ся намира сѣддилището, длѣжна е да си отрѣди едно обиталище въ него мѣсто, което ще ся забѣлѣжи въ запѣтѣ тѣстери на сѣддилището. Ако ли пакъ не си отрѣди обиталище, работитѣ които трѣба да му ся съобщятъ отъ сѣддилището, или че сѣдѣтъ ся е рѣшила, и за да ся счита за законна като че му ся е съобщила, ще ся съобщи на сѣддилищното писалище.

Членъ 34). Прѣдъ свѣршваніето на распратъ, ако бы да умрѣ единъ отъ двѣтъ страни, наслѣдника му спорядъ закона, ще обяви на другатъ странъ умираніето му, и въ таквъ случай, тѣзи странъ е длѣжна да подаде прошеніе изново за разглѣжданіето и свѣршваніето на висящатъ сѣдѣж и ще повика на сѣдѣ наслѣдника на покойніятъ; а ако бы да го не повика, слѣдъ обявеніето на умираніето, каквото бы и да му ся направи относительно за сѣдѣтъ и каквото рѣшеніе ся даде, ще ся счита като за неизвършено дѣло.

Членъ 35). Спорядъ както ся каза въ прѣминаліятъ членъ, наслѣдника който ся повикова за свѣршваніето на разглѣжданіето на висящатъ сѣдѣж, ако бы да не доде въ опрѣдѣленното врѣмя, спорядъ изискваніето на сѣдѣтитѣ, които сѣ станали въ врѣмято на живота на покойніятъ, давіята ще ся рѣши отсѣтственно, и тогава отсѣденіятъ, не ще има право да бута [да провлачя] давіята.

Членъ 36). Всѣки е длѣженъ да си докаже давіята, а ако я не докаже, той ся ощетява отъ нея; обаче както ще ся раскаже въ отдѣлѣтъ за закжлняваніето, онази странъ която е слаба въ доказателствата си, нѣма право да накарова другата страна да ся кждне.

Членъ 37). Писмата които ся прѣдлагатъ за доказателство на постоянството, ако бы да ся не пріематъ отъ другатъ странъ, или ако ся сили да ги отказова или че сѣ съ лукавство направени, а притежя-